

Posudek vedoucí diplomové práce:

Václav Švepeš: *Od Paříže po „Maracanzo“ . Největší úspěchy uruguayského sportu v první polovině dvacátého století a uruguayské národní vědomí* (Středisko iberoamerických studií FF UK, 2013, 96 s. rkp. vč. ilustrací)

Pro svou diplomovou práci zvolil Václav Švepeš téma v českém prostředí málo obvyklé, ve světové historiografické a antropologické produkci posledních desetiletí ovšem stále oblíbenější: problematiku sportu a jeho vnímání v kontextu formování národního vědomí a dalších kolektivních identit moderní doby. Konkrétně se pak věnoval problematice fotbalu a jeho roli v každodenním životě a národním diskursu obyvatel Uruguaye v 1. polovině 20. století.

Jeho práce je výrazně faktografická, založená jak na sekundární literatuře, tak na dostupných primárních zdrojích (především dobovém tisku aj. zdrojů v podobě tiskem vydaných nebo elektronických edic). Po úvodním shrnutí počátků sportu v Uruguayi obecně a také sumarizování základních mezníků politického, hospodářského a sociálního vývoje země od vyhlášení nezávislosti se již věnoval konkrétně fotbalu. Z celého textu je zřejmé velké zaujetí autora tématem, které se promítlo do minuciézního líčení postupného vznik klubů a průběhu jednotlivých domácích i mezinárodních utkání a doplnil je také ilustrativní obrazovou přílohou. Toto – shromáždění a utřídění bohatého materiálu, který může být využit a dále rozveden zájemci o problematiku sportu jako sociálního fenoménu – je nejsilnější stránkou práce. Oceňuji také skutečnost, že plně využil zahraničního stipendijního pobytu a podnikl i samostatnou badatelskou cestu do zahraničí (Ibero-Amerikanisches Institut v Berlíně).

Na druhé straně diplomant plně nevyužil potenciál, který mu zvolená problematika nabízela pro studium sociálních a vnitropolitických problémů Uruguaye a latinskoamerické společnosti obecně. Mnohé motivy jsou spíše nadhozeny než rozpracovány do hloubky, ať už se jedná o otázku rasovou (aktivní zapojení černochů do sportovního života v situaci jejich přetrvávající diskriminace v uruguayské společnosti), sociální (reakce nižších vrstev na masivní vládní investice do sportovních zařízení) nebo mezinárodněpolitické (incidentsy na mezinárodních utkáních a jejich interpretace národním tiskem a dalšími médii); obecné kontexty se často ztrácejí v záplavě podrobností. I klíčové publikace zmíněné v úvodu jsou spíše faktografickými přehledy věnovanými vývoji fotbalu na americkém kontinentu než teoretickými pojednáními o antropologii nebo sociologii sportu. V záplavě údajů byla

zatlačena do pozadí i teze, kterou autor zdůraznil hned v první větě své práce: skutečnost, že se vnímání sportu/fotbalu uruguayskou společností v průběhu 1. poloviny 20. století vyvíjelo. Důkazy pro ni jsou v textu přítomny, ale překryty mnoha dílčími podrobnostmi.

Úsilí vložené do shromažďování zdrojů a jejich excerpce devalvují občasně pravopisné chyby (interpunkce) a překlepy, celkově je ale práce psána kultivovaným jazykem, přehledně členěna. Oceňuji vzorovou práci s bibliografickými odkazy v poznámkách pod čarou a v závěrečné bibliografii.

Navzdory výše uvedeným dílčím výhradám lze tedy diplomovou práci Václava Švepeše hodnotit jako velmi zdařilou. Autor prokázal schopnost kreativně pracovat se sekundární literaturou a primárními prameny a své závěry prezentovat v písemné podobě. Doporučuji ji k obhajobě; navrhuji její hodnocení známkou **v ý b o r n ě**.

Praha, 6. května 2013

Doc. Markéta Křížová, Ph.D.

Středisko ibero-amerických studií FF UK